

FLÄSTA=
BLADET

1919.

Majsol.

Majsol nickar och ler,
skiner och ber:
"Får jag göra mig spord!
Får jag värma er Nord?"

Och majsol skiner på jord,
och värmer vår kalla Nord.
Och jorden den klar sig i skimrande sken
och liknar en vacker och strålande brud

Kung Bore, kung Bore, kom aldrig igen!
ly nu ha vi majsol och grönt, och sen
kommer sommarn med grönska, fågning och skat
och då får du gå din sorgfria skat.

Ester Eriksson

Class 4.

Karin.

Karin var enda barnet till mjöl-
aren Per och hans hustru
Brita. De hade en gång i tiden
haft flera barn, men alla hade
de blivit skördade av en och
samma: döden. Blott Karin hade
de fått behålla kvar, och henne ha-
de de kärare än allt i världen.
Karin var också en duktig flicka.
Sin moder hjälpte hon med al-
la göromålen, och alla männis-
kor ville hon hjälpa. När det
kom resande till kvarnen, så
hjälpte hon dem av med säc-
karna, öppnade grindarna för
dem, och dylikt. Därav kan vi
och en första, att hon blev omhyck-
ad av alla. Vi lämna nu henne i barndom-
en och följa henne i framtiden.
Vi finna nu Karin i ett eget hem som
husmoder. Hennes man har nu tagit
kvarnen i besittning, efter hennes
fader, som nu är död. Men Karins
lösen är även nu detsamma: att
hjälpa alla. Hon gör besök i hem-
men, och är det sjukdom där, så
vår dar hon sig om de sjuka på bäs-
ta sätt. Hon hjälper mödrarna i
deras arbete, ja, hon är oumbärlig för
alla. Hon fortsätter så sitt arbete
att hjälpa alla, tills en dag hon
slutligen blir sjuk. Sjukdomen

2
tår henne mycket och så en dag
dör hon. Det blir nu stor sorg
för alla. Hon som så har hjälpt
dem, vem skall nu kunna
hjälpa liksom hon har gjort?
Så slutade hon ^{sin} hjälpsamma
levnad, sörjd av alla.

O, människa hjälp du alla, som
behöva andras hjälp.

Gör som Karin, så blir du älskad.

och ej av din Fader och

Gud förglömd.

Ester Eriksson

Klass 4.

Glädje och sorg.

Lilla Märta var så glad, där
hon sprang omkring ute i träd-
gården. Hon var så glad, ty i
morgon skulle pappa komma
hem från exercisen. Och hon skulle
te få gå med mamma ända ned
till byggan och möta honom.
"Tänk, så roligt!" ropade hon. Men
glädjen kan snart förbytas i sorg.
Det fick hon röna, ty dagen
därpå fick hon ett brev med
underrättelse, att av vissa om-
ständigheter kunde han inte
komma. Nu blev hennes sorg
lika högljud som för hennes

glädje. Nu grät hon, och allt hon
gjorde, gick henne emot. "Varför
kunde inte pappa komma i dag?"
ropade hon. Men hennes moder
tröstade henne, och sade: "Alla Her-
rens vägar styrs till en god utgång."
Så gick en vecka, och Märta fick
uppleva den glädjen, att omfamna
sin fader vid byggan, efter
en lyckosam färd över havet.

Så gick en tid, då man en dag
såg i tidningen, att båten, som
han för ämnade resa med, hade
gått förbort, blott några ^{hade} traddats.
Märta föll sin fader om halsen i sin
glädje. Nu var hon glad över
att hennes pappa ej var med
där. "Var det inte som jag sade,
att Herren styr vägar till en
god utgång?" sade modern.
Må vi då tro på honom även
då han sätter hinder före.
Det skulle bespara oss många
bekymmer här i livet, och göra
vår vandring genom världen
mycket lysare.

Anna Andersson
Klass 4.

Helgelsverket i människans hjärta

Den Helige Andes verk i Trälsare; och på honom förhösta.

våra hjärtan kallas helgelsen. Viterist
na bekänna att vi vilja hålla oss
till den Helige Ande, vilken också är
Fadrens och Sonens Ande.

Medlen för Andens verks arbete är
Guds ord och de heliga sakramenten.
Vi kunna säga, att två medel i
Guds ord begagnas: lag och ewange-
lium.

Genom lagen upplyses människan
om, att hon är syndig; och då
ängrar hon sig. Då kommer
evangelium som talar om, att
Gud är nådig och förlåter män-
niskan vad hon felat. Sedan
hon blivit upplyst, helgar Gud
henne och söker att bevara henne
i en rätt tro.

När vi blivit döpta på nytt, för-
ändras vårt levnadssätt så, att vi
följa Jesus i allt, och mera likna
honom för varje dag. För att kun-
na få förlåtelse för synderna
måste människan först ängra
sig. När ängva vi rätt våra synders?
Först skola vi bekänna av allt
hjärta, att vi äro syndiga, sedan
sörja över dem och sist skola vi
längta att bliva befriade från
dem. Man skall tro på Kristus
och omfatta honom sås om vår

Allt en människa ängrar sina
synder kallas bättring eller omvändelse.
Huru kan en människa bli
rättfärdig? Rättfärdig kan ej en
människa bli, ty hon syndar dag-
ligen och stundligen.

Den Helige Ande omskapar visser-
ligen människan till en ny människa
så att hon får nytt sinne, ny häg och
ny kraft att göra Guds vilja, men
hon blir aldrig helig.

Människan skall vara vakent, så
att hon inte faller i alla frestelser;
dessutom skall hon bedja och strida.
Människorna ha sammanslutit
sig till samfund eller församlingar.

Av dessa många samfund bildas
hela kristenheten på jorden. Ewange-
lium om Kristus skall predikas över-
allt. Där skall Guds ord predikas rent
och klart för att vara äkta kristlig.

Predikoämbete kallas ibland Andens
ämbete. Slutligen skall den Helige Ande
tillika med Fadern och Sonen på
den yttersta dagen uppväcka alla
döda, och han skall giva de hogna
evigt liv, men de otrogna skola gå
 bort till evigt straff.

Karin Norberg
Klass 4.

Lille Eriks äventyr.

Lille Erik var en dag ute och roade sig med att åka utför en stor halmhög, vilken låg på grannens mark. När han åkte utför, drog han ner mycket halms, och detta ökade hans iver.

Men i ett nu stod ägaren till halmhögen mitt framför honom. Då förstod Erik vad det skulle bli av, och därför tog han till flykten. Lyckligtvis fanns där bredvid ett busksnår och där blev han riktigt skyddad. Så kom en annan gosse gående, och mannen rusade på den oskyldige gossen och slog honom med sina väldiga knytnävar. Gossen bad och liggde att mannen skulle släppa honom ty han hade ingenting gjort, men den rasande mannen hörde intet vad han sade. När mannen hade slutat med gossen, kröp denne åt sidan. Hela tiden hade ett likblekt ansikte tittat fram mellan buskarna, och det var Eriks. Han visste så väl, att den andre gossen led för hans skull.

När Erik kom hem ville han gå till mannen och be honom om förlåtelse, men han ville inte säga det för någon.

Till sist dristade sig Erik att tala om för föräldrarna, vad han hade gjort och att han gärna ville be mannen om förlåtelse.

Så gick Erik och bad om förlåtelse, och gav den oskyldige gossen pengar, för att han lidit för hans skull. När det svära besöket var gjort kände sig Erik lyckligare än vanligt.

Emma Svedlund
Klass 4.

Värglädje.

I
O, hur härligt solen ler,
hur hon med nå os här ser.
Vi så glada, fullt av fröjd
skåda upp mot himmelshöjd

II
Augen står så gul och grön,
solen stänker guld i sjön.
Ljyran nigande nu står.
Alla jubla: "Nu är vår."

III
Nå vi alla glada, sjunga,
stämna upp med glätthung
med allt skönt på denna jord.
Jubla du Guds fria Nord.

Anna Andersson
Klass 4.

Sommar.

Den kära sommarn kommen är,
som för oss alla är så kär.
Solen sänder nu sitt sken
till oss alla mild och len.

Ängen står nu gul och grön
alla björkardoftar skön.
Och små fåglar full av fröjd
sjunga glatt i himmlens höjd.

Alla fält nu gröna lysa
och små glada harar mysa.
Ifrån gömsel och från snår
allting jublar: Nu är vår!

Teresia Schönstedt.

Klass III

Gud hör sina barns bön.

Solen började att draga sig ner, längre och längre bakom de höga bergen. Lilla Märta, så kette en flicka sju år gammal, och dotter till en fattig kolare, satt en dag ensam i det lilla hus, vari hon och hennes far bodde, hennes moder var död. Kolaren ha sin lilla flicka mycket kär, emedan det var den enda skatt, han ägde på jorden sedan hans hustru dog.

Hon satt, som sagt ensam i den lilla kojn invid skogen. Denna afton hade hennes pappa blivit längre i skogen, än han annars brukade vara.

Tiden led. Mörkret föll på mer och

mer, och den stackars Märta blev allt mer orolig, då hon tänkte, att något ont hade hänt hennes fader på den långa vägen från milan till hemmet. Hon kunde icke få tröst på något annat sätt än att i bön vända sig till Gud, han, som hon hade så kär.

Hon både grät och bad, ty hon tänkte, att ju högre hon sade det, desto förr skulle Gud höra hennes bön och hennes stora sorg.

Hon sade: "Gode Gud varför har min pappa dröjt kvar så länge i skogen denna kväll? Har han kanske glömt bort sin lilla Märta, som sitter sörjande här hemma?"

Du vet, O Gud, att jag endast är ett fattigt, och usyndigt, armt litet barn, men förlåt mig vad jag brutit mot dig, och låt min pappa komma hem frisk och ~~ky~~ som vanligt. Amen!

Och som vi alla veta, så bör ingen som tror, att Gud kan hjälpa oss, vara utan hjälp. På gick det också för lilla Märta, ty så snart hon slutat sin bön, knackade det på dörren, och in kom hennes pappa glad och munter som han alltid brukade vara. När då Märta fick se honom, blev hon så glad, att hon lopp emot honom och föll honom om halsen och kysste honom. Sedan föll hon ned på knä och tackade sin Gud för hans stora kärlek mot henne.

Lilla Märta blev stor, och hon vandrade alltid inför Guds ansikte.

Karin Olsson.

Klass III.

Ohur härligt majsol ler.

Sedan nu vintern är förbi, kommer den härliga våren med sin sol och sina sköna blomster. Maj kommer med sina vackra blåsippor, och det viktigaste: med sin ousägligt sköna majsol.

Majsol! Ja, så var det, och om den skall nu min uppsats handla. Majsol med sitt leende ansikte ser ned på de även leende blåsipporna,

där de stå bland stenarna i bergbackarna och le så oskuldsfullt mot allt och alla. Solen tycker om att se på hur jorden under hennes värmmande krafter sticker upp ur marken. Majsol ser med ett vänligt leende ned på barnen, som kasta boll på ängen, hon ser även, då gräset böjar grönska och smycka jorden. Utan henne finge ej jordens folk se sin gröda spira och sina barn frodas under majsolens famntag. Ja, majsol är en god gåva av Gud den allsmäktige, han vet sina barns bästa och ger dem det som är gott.

Majsol nickar och ler vänligt på jorden ser, ser på sipporna ner, ser på allting och ler.

Denna lilla dikt är sann, så mycket vet jag, och det vet även alla andra, ty majsol har nog tittat in såväl till andra som till mig.

Majsol kan tina upp det frusnaste hjärta, den hårdaste is, ja, allting, som kung Bore kan skryta med att ha gjort det hårt. Detta kan även hänvändas till det andliga livet: allting, som Gud vill skall vara gott, det blir gott, hur mycket än djävulen motarbetar det.

Kung Bore gör vad vår förstår.
Och så det går

vart eviga år.

Och jorden blir grön
vid solens sken.
Ja, våren är skön
och sommaren sen.

Emma Frank.

Klass IV

Frihetstiden till 1719.

Med Karl XII:s död år 1718 började ett nytt skede i Sverges historia. Den tiden kallas frihetstiden. Efter Karls död var det första, man tänkte på, att få en ny konung vald. Ständerna valde då hans syster Ulrika Eleonora till tronföljare. Men innan hon blev vald, fick hon avsäga sig enväldet, ty nu hade man sett, vilket dånde, följde det. Men Ulrika Eleonora nedlade snart kronan till förmån för sin man, Fredrik I. Men han måste lova att rådfråga ständerna, och ordna efter som de ville ha det. Nu fingo ständerna mera makt, än de någonsin förut haft. De fingo nu utreda alla viktiga ärenden. Vid kungens sida skulle rådet sitta. Detta utgjordes av sjuttons män. Konungen måste råta sig efter rådets vilja och det i sin tur efter ständerna.

Fredrik I efterträdare var Adolf

Fredrik. Han sökte att skaffa sig mera makt och nekade sin underskrift på besluten, men då tog man och gjorde en namnstämpel, och på så sätt fick man kungens underskrift ändå. Men man måste nu också efter Karl XII:s död försöka få fred med de makter, man låg i krig med. Detta var med Ryssland, England och Danmark. Nu skulle man tänka få freden. Med Danmark slöts fred utan landsförlust. Till England avträdde Bremen och Verden, och till Ryssland genom freden i Åbo stad 1721, Ingermanland, Estland, Livland och sydöstra Karelen. Vid denna tid satt som ordförande i rådet Arvid Horn. En annan man under denna tid var Jonas Alströmer. Han var född år 1685 i Ålingsås. Han for som ung till England, där han öppnade en egen handel, och blev genom den förmögen. Men han såg, hur Sverige skickade sina pengar till utlandet för varor, som de kunde tillverka hemma. Nu köpte han upp maskiner samt lejde några arbetare, som skulle lära svenska folket tillverka varor själva. På anläde han i Ålingsås väverier, färgerier och spinnerier. Men denna tid kallades med rätta en "försökens tid", emedan man inte kunde tillverka varor riktigt. Då förbjöd man införseln från andra länder, så att Sverige skulle få sälja sitt eget. Man hjälpte också dem som ville grunda fabriker: de fingo fri byggnadsplats samt fritt hävirke. Därjämte utdelade staten premier på de varor som tillverkades. Jonas Alströmer för-

de in även potatisen i Sverige. Han dog 1761. Under denna tidens antogs också en ny lag. Man hade ändå till nu haft Magnus Eriksson lag, men nu kunde man inte ha den längre, för samhällena voro nu mycket förbättrade. Gustav Kronhjelm gjorde den lagen färdig år 1734.

Vetenskapliga stormän under detta århundrade voro Karl von Linné, Celsius, Swedenborg och Scheele.

Under frihetstidens första skede uppkom partierna Hattar och Mössor. Hattarne ville göra Sverige rikt genom krig, och Mössorna genom fredligt arbete. År 1738 kommo Hattarne till makten. Ett krig med Ryssland arrangerades också 1741. Befälhavare voro Levenhaupt och Buddenbrock. Freden slöts i Åbo 1743. Inom kort störtades hattarne och mössorna kommo till makten 1765.

År 1771 dog Adolf Fredrik och hans son Gustav besteg Sveriges tron.

Därmed börjar åter en ny tid i vår historia, den Gustavianska tiden.

Anna Andersson.

Klass IV

Solsken

I
Solen värmer den kala jord,
och vänliga strålar den skickar
Den nickar huld mot vår snö-
klädda nord;
mot hela jorden den nickar.

II
Solsken värmer och smeker,
jorden snöklädda sår.
Se hur strålarna leker,
med Bores snövita hår.

III
Majsol nickar och ler,
vänligt på jorden ser.
Ser på sipporna ner,
ser på allting och ler.

IV
Och jorden blir grön,
vid solens sken.
Ja våren är skön,
fastän alltid så sen.

Emma Frank.

Klass IV

Nu är det vår.

Hurra! nu är det vår. och kvisten, som han står på, går

Bäckarna brusa, björklövenspricka ut, och fåglarna kvittra.

Den sista snön har redan gått.

Där borta i tallen sitter en skata,

den är också glad. Hon gläds åt

sina rara små ägg. Plötsligt tit-

tar en liten näbb fram ur ett ägg.

Skatmor blir så glad så hon kan

ramla ned från boet. Hon flyger

strax till en åker och letar några

maskar, som hon skall mata sin

unge med. Under tiden kommer en

liten gosse med ett vattenhjul un-

der armen, gående i skogen.

Han får syn på skatboet. Ögon-

blickligen kastar han från sig

vattenhjulet och klättrar upp

i tallen. Den lilla skatungen

har inga ögon än, den stackarn,

men han hör det prasslar, han

blir rädd och gömmer sig i grä-

set i boet. Emellertid kommer poj-

ken klättrande, han får syn

på tre ägg, han stoppar dem

i byxfickan. När han kommit

till mitten på tallen, brakardet,

och kvisten, som han står på, går

av, och pojken dansar i backen.

Han känner efter i fickorna

hur det är med äggen, - det

är bara smet. Han lägger be-

nen på ryggen och springer hem.

Vi lämna nu skogen, och

går ut på åkrarna. Plogarna

rasla mot stenarna, och såvings-

maskinerna dundra. Ljöarna

äro för länge sedan isfria. Fiska-

na hoppa mot vattningtan.

Vit- och blåsippan börja redan

krypa upp ur jorden och sola

sig. Flyttfåglarna ha nys kommit

Ladusvalorna bygga sina bon

under takåsarna. Vid en vatten-

piöl stå några storkar och leta

grodor. En gammal gubbe får

se dem. Han går in i en bod ef-

ter ett härrhjul, klättrar upp

på taket och lägger hjulet på

skorstnen. Storkarna flyga upp

på hjulet och bygga sig ett bo

på det. Två små barn komma ut

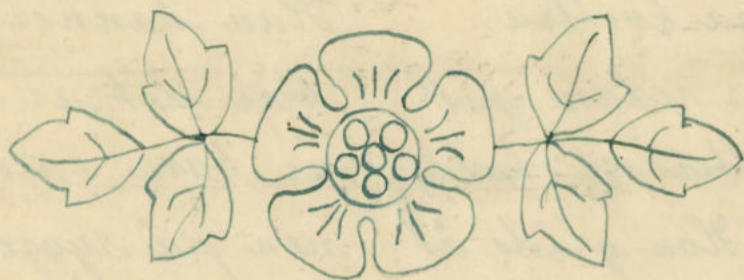
genom dörren och få se storkboet.

De bli glada och de tycka

att våren är den bästa tiden på året.

Bäckarna brusa, björkarna susa.
Trästarna sjunga, orrarna gunga;
Alla de sjunga; Nu är det vår!

Flimring.
IV

Egypten

Egypten är ett av de äldsta land man känner i historien. Där var det, som israeliterna fingo sträva under tunga bojor åt Farao och hans folk.

Det är ett ganska litet land, endast som en av vårt lands huvudelar. I norr gränsar det till Medelhavet, i öster till det välkända Röda havet, i söder till Abessinien's högland och i väster till den stora sandöknen Sahara. Kusten är mycket låg, icke mycket sönderskuren och regnfattig.

Inuti landet är det också mycket dåligt med regn, men till all tycka går den väldiga Nilen fram genom hela Egypten och översvämmar nästan hela

området och gör den fruktbare.

Men längre åt väster, dit vattnet icke når är det sandöknen.

Klimatet är subtropiskt och därför mycket varmt. I den fruktbara mildalen omkring Nilen, idkas åkerbruk och även boskapskötsel. Där odlas ris, majs, bomull, vete och dadelpalmen. Där finnes många slags djur såsom t. ex. alla våra flyttfåglar, krokodilen och våra vanliga hornboskap.

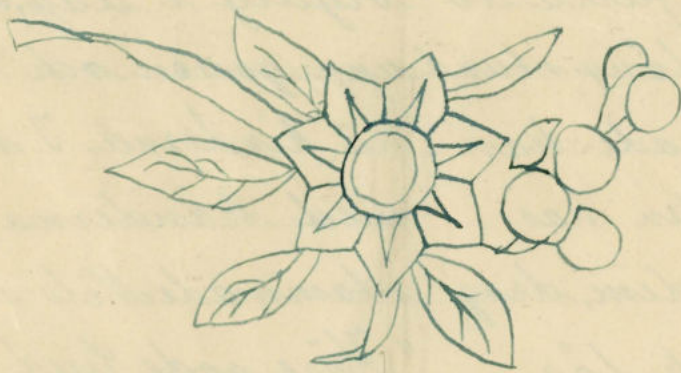
Folket utgöres av fellaeer, kopter, araber och inflyttade europeer.

Landet är ganska tätt befolkat.

Folkmängden uppgår till 10 millioner. Alexandria, Siut,

Kairo och Portsaid äro de för-

nämsta av Egyptens städer. De äro för Europa, därför att därifrån
icke så stora. Kairo är den största utforslas mycket ris, majs och vete
och är landets huvudstad. Egypten samt mycket bomull. Det hör
är av ganska stor betydelse under Brittiska väldet.

Guds ögon.

Det var en vacker stjärnklar Min kära gosse, måtte du alltid
afton. De många ljusen på bli så lycklig vid tanken på
himlavalvet bruno, det ena Guds ögon:
klarare än det andra. Lille När Nils sent på kvällen gått i
Nils vandrade hemåt vid säng, och stjärnorna lyste så klar
sin moders sida. De hade in till honom sade han till
stor förnöjelse av att se den sin moder. "Snälla mamma, drag
stjärnklara himmeln. "Se ej ner gardinen att Guds ögon må
mamma utbrast Nils, är dessa se mig hela natten." Så hände
stjärnor som lysa så klara det en dag att Nils varit olydig
Guds ögon? Varför tänkte mot sin mamma och ej ville be
du just det frågade modern? henne om förlåtelse. Till sist
Jo för de se så milda och goda blev han kickad i säng. Och
ut, "svarade Nils och såg upp mamma sade, att lille Nils ej
i sin moders ögon. Modern kys kunde få förlåtelse av Gud, därför
te sin lilla gosse och sade: att han ej ville be sin mamma

om förlåtelse.

Nu låg han där och vred och vände sig. Han försökte att somna, men det lyckades ej. När han slöt sina ögon såg han mors sorgsna ansikte falla av tårar. Så låg han en lång stund och blundade, så öppnade han ögonen ett ögonblick. Men hastigt knep han ihop dem, drog täcket över huvudet och låg alldeles osörlig. Mamma hade ej gått till sängs. Hon satt och lagade en strumpa åt gossen. Dörren öppnades och gossen kom in. Han borrade ansiktet i sin moders knä, och brast i häftig gråt. "Hurr är det min lille pyss" säger mamma, och stryker gossens

ljusa lugg. O mamma, mamma! Guds ögon sågo på mig och de sågo så stränga ut, att jag blev rädd. Löta snälla mamma, förlåt mig för att jag varit olydig i dag, Mamma lyfte på kinderna. I mammas knä med händerna knäppta fram stammade Nils sin lilla bön: "Häre gode Gud, förlåt lille Nils för att han varit så stygg i dag och hjälp mig att bli en snäll gosse och låt dina ögon se vänligt på mig igen. I Jesu namn, Amen. Så bar modern honom i sin lilla säng igen. "Se mamma så de nu Nils förnöjd" se mamma, nu ser Guds ögon åter lika vänliga och milda ut. Och så slöt han sina ögon och inom kort sov han. Men Gud ögon vakade över honom hela natten.